

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **L.**, nar. X., bytom D., zast.: *JUDr. Ľudovítom Štanglovičom*, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Mostová č. 6, Šaľa, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát** so sídlom Piesková č. 32, Nitra, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v priestupkovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 13. septembra 2011 č. k. 11S/8/2010-73, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 13. septembra 2011 č. k. 11S/8/2010-73 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. p.: KRP-109/DI-SK-2009 z 29.10.2009 (č. 1. 12) žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 1 a 2 zákona

č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky, Okresného dopravného inšpektorátu v Šali č. p.:ORP-146/DI-SK-2009 z 11.09.2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 372/1990 Zb.“) uložená sankcia

- pokuta vo výške 1.300,- € a súbežne
- zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov

s uložením povinnosť nahradiť trovy priestupkového konania, tak, že v časti znel:

„podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch sa obvinenému/ej/ - L. ukladá:“.

2. Čo sa týka dôvodu zmeny výroku rozhodnutia, žalovaný poukázal na to, že z predloženého spisového materiálu zistil, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu absentuje konkrétna právna kvalifikácia ustanovenia, na základe ktorej bola účastníkovi konania uložená vyššie uvedená sankcia.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

3. Pri svojom rozhodnutí žalovaný vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca dňa 19.02.2009 o 19.20 hod. v obci Diakovce viedol osobné motorové vozidlo zn. B., EČ: S., keď nerešpektoval pokyn hliadky polície k zastaveniu vozidla, ktorý mu bol dávaný svetelným a zvukovým znamením. Po prenasledovaní bol zastavený pred rodinným domom č. X.. Pri kontrole bol vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky elektronickým meračom zn. Dräger 7410, a hoci bol zákonne poučený o spôsobe jej vykonania, tak dychová skúška nebola zo strany žalobcu úspešne vykonaná. Následne bol predvedený do Fakultnej nemocnice v Nitre, kde odmietol odber krvi. Ďalšia jazda bola žalobcovi zakázaná.

4. Žalovaný na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že žalobca hore uvedeným konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe uvedených skutočností prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb.

Podľa § 3 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z. v znení platnom v čase spáchania priestupku účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. v znení platnom v čase spáchania priestupku sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

5. Námietku žalobcu o výške uloženej pokuty a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá ako aj k tomu, že uložená pokuta nie je primeraná jeho osobným pomerom, žalovaný nepovažuje za neopodstatnenú. V súvislosti s nimi najmä žalovaný upozornil na výroky žalobcu ako účastníka konania o správnom odvolaní zo dňa 18.03.2009, kedy uviedol, že jeho ušlý zisk ako súkromného podnikateľa kvôli imobilite (zákaz činnosti viesť motorové vozidlo) je približne 1.000 eur za každý deň.

Takisto žalovaný s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 a § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo prihliadnuté na závažnosť priestupku a mieru jeho nebezpečnosti pre spoločnosť (žalobca ako vodič porušil svoju zákonnú povinnosť a to závažným spôsobom), preto mu bola uložená vyššie uvedená sankcia. Pri určovaní výšky a druhu sankcie v súlade s § 12 citovaného zákona správny orgán prihliadal na všetky okolnosti, ktoré majú na výšku a druh sankcie vplyv a odvolací správny nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti na jej zníženie. Naopak, za neprehliadnuteľné označil tie okolnosti, ktoré majú podľa neho priťažujúci charakter, a to nedisciplinovanosť žalobcu ako pacienta (neodovzdal správy od odborných lekárov), nereagoval na výzvy a pokyny príslušníkov PZ, kládol odpor a iné.

6. K námietke o neodôvodnení prvostupňového rozhodnutia žalovaný uviedol, že toto rozhodnutie má v súlade s ustanovením § 47 Správneho poriadku zákonom ustanovené náležitosti, ktorými sú obsahové a formálne náležitosti. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V predmetnom rozhodnutí je presne, určito a stručne opísaný spáchaný priestupok žalobcu ako účastníka konania, je uvedené, z akých dôkazných

materiálov vychádzal správny orgán pri rozhodovaní o priestupku spolu so správnu úvahou, rozhodnutie taktiež obsahuje dostatočné odôvodnenie uloženej sankcie a poučenie.

7. Tiež s prihliadnutím na dôkaznú situáciu, ktorá vychádza zo spisového materiálu a rozsiahle dokazovanie (výpovede príslušníkov PZ, výpovede lekárov, znalecký posudok, správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke a iné), ktoré bolo pri objasňovaní priestupku a následnom správnom konaní vykonané, dostatočne podľa žalobcu preukazuje skutočnosť, že žalobca sa uvedeným konaním dopustil priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. Preto žalovaný tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu zo 07.01.2010 na Krajský súd v Nitre.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Sžo/167/2010 z 27. apríla 2011 rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. marca 2010 č. k. 11S/8/2010-42 zrušil ako rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky arbitrárnosti, a v časti je nepreskúmateľné, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. V ďalšom konaní krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa s prihliadnutím na zásadu procesného práva *iudex ne eat ultra petita partium* preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov pred jeho vydaním v rozsahu dôvodov žaloby, a na základe uvedeného dospel k záveru, že sankcia uložená žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. (pokuta a zákaz činnosti v hornej hranici) je v súlade s ust. § 12 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. a krajský súd u žalobcu nezistil dôvody na postup podľa § 250j ods. 5 O.s.p. Žalovaný správny orgán svoje rozhodnutie (ako i prvostupňový správny orgán) logicky, v súlade s procesnými i hmotnoprávnymi ustanoveniami, odôvodnil a vyporiadal sa náležite, v súlade so zákonom s námietkami žalobcu, ktoré i dostatočne vyargumentoval. Krajský súd nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 O.s.p. musel prihliadnuť, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobu v zmysle záverov ako nedôvodnú zamietol.

11. Krajský súd s poukazom na ustanovenia § 247 ods. 2 O.s.p., § 3 ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z.z., § 11, § 12, § 22 ods. 1 písm. a) a § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. ako aj § 137 ods. 1 a 2 cit. zákona na prvom mieste zdôraznil, že žalobca v danej veci nenamieta a nepopiera spáchanie skutku, ale namieta uloženie sankcie za skutok opísaný.

12. Krajský súd ďalej poukázal na správanie žalobcu, ktorý neposlúchol výzvu policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou cestnej premávky. Išlo o prvotné úkony policajtov, ktoré sú neopakovateľné, pretože ich výsledok, podľa názoru krajského súdu, potvrdí porušenie povinností vodiča podľa konkrétneho ustanovenia zákona o cestnej premávke, alebo toto podozrenie vyvráti. Krajský súd potvrdil, že k týmto úkonom patrí aj oprávnenie policajnej hliadky zastaviť motorové vozidlo, a kontrolovaný vodič je povinný uposlúchnuť takýto pokyn ihneď; toto však žalobca neurobil, hoci sám doznať, že počul zvukové znamenie a bol si vedomý zapnutého policajného majáku. Naopak, krajský súd v tejto súvislosti zdôraznil účelovosť argumentácie žalobcu, tento v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok, dopravil až k svojmu bydlisku, čo zdôvodňoval tým, že cesta bola zasnežená. Takéto porušenie pravidiel cestnej premávky však zákon v ustanovení § 137 ods. 2 písm. b/ cit. zákona jednoznačne klasifikuje ako závažné porušenie, na ktoré podľa krajského súdu správny orgán pri ukladaní sankcie za priestupok podľa § 12 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. musí prihliadať.

13. K námietke žalobcu o neprimeranosti uloženej sankcie za dopravný priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb., keďže je dôchodca so zdravotnými problémami, krajský súd zdôraznil, že z vykonaného dokazovania bol náležite zistený a objasnený skutkový stav, pričom toto bolo postačujúce pre prijatie záveru o spôsobe spáchania dopravného priestupku a zavinenia žalobcu, a tomu zodpovedá podľa krajského súdu aj uložená sankcia, výšku ktorej oba správne orgány dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnili.

V súvislosti s uvedeným najmä krajský súd poukázal na tie skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu, kedy policajná hliadka sa rozhodla preveriť, či žalobca nie je ovplyvnený alkoholom, po tom, čo ho spozorovala vychádzať z reštaurácii, následne nasadať do motorového vozidla a toto ako vodič aj riadil. Vedenie motorového vozidla po vplyvom alkoholu, resp. požitie alkoholu počas jazdy za volantom je vždy nebezpečné konanie pre spoločnosť, lebo rozpoznávacía zložka vodiča je znížená, oslabená je vôľová schopnosť a možnosť vodiča dodržať pravidlá cestnej premávky, čím ohrozuje iných

účastníkov cestnej premávky, ale i seba. Tento záujem spoločnosti požíva najvyšší stupeň ochrany.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

14. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 31.10.2011 (č. 1. 80) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný vyslovil nasledujúcu kombináciu odvolacích dôvodov:

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.)
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

15. Vo svojich ďalších námietkach sa zameral na výšku uloženej pokuty na hornej hranici sankcie, ktorú žalobca označil za neprimeranú. V súvislosti s uvedeným najmä poukázal na to, že je dôchodca s vážnymi zdravotnými problémami. Preto ako osoba s viacerými zdravotnými komplikáciami musí žalobca pravidelne navštevovať lekárov a podrobovať sa lekárske ošetreniam. Zákaz činnosti viesť motorové vozidlo mu tieto návštevy výrazne sťažuje až znemožňuje.

16. Ďalej k výške pokuty, ktorá mu bola napadnutým rozhodnutím uložená, konštatoval, že nie je primeraná jeho osobným pomerom. Pokuta bola uložená v hornej hranici, ktorú zákon pripúšťa za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. Takýto postup správneho orgánu nezohľadňuje fakt, že žalobca je dôchodca so zdravotnými problémami a peniaze potrebuje aj na zaobstaranie liekov a iných zdravotných pomôcok.

17. S hore uvedenými skutočnosťami sa podľa žalobcu krajský súd v rámci svojho rozhodovania nevysporiadal dostatočne (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Žalobca ďalej zdôraznil, že v rámci odôvodnenia v napádanom rozsudku krajský súd uviedol iba to, že námietky žalobcu o neprimeranosti sú totožné s námietkami odvolacími, a krajský súd ich považuje

za neodôvodnené, a podľa krajského súdu ide o účelovú obranu žalobcu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za zistený a preukázaný dopravný priestupok.

18. Záverom žalobca požadoval zmenu rozsudku krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vráti žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie spolu s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

B)

19. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.11.2011 (č. l. 84) vyplýva, že žalovaný sa už podrobne vyjadril k žalobe pod č. p. KRP-109/DI-SK-2009 dňa 03.02.2010, taktiež vo vyjadrení k odvolaniu proti rozsudku krajského súdu. Preto k odvolaniu žalobcu, v ktorom neuvádza žiadne nové skutočnosti ktoré by vyvracali alebo zoslabovali obvinenia voči jeho osobe, len opakovane poukazuje na ním už uvádzané námietky, sa preto podrobne vyjadrovať nebude.

20. K časti odvolania, kde poukazuje na uloženú výšku sankcie, však žalovaný poukázal na zákonnú notoriету, že v čase, keď sa žalobca dopustil priestupku, mal alebo mohol vedieť, že v prípade zistený tohto priestupku môže byť zaň postihnutý finančnou pokutou.

21. V súvislosti s uvedeným žalovaný ďalej poukázal na obrannú argumentáciu žalobcu, ktorý nenamieta a nepopiera spáchanie skutku, ale namieta uloženie sankcie za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Výšku uloženej sankcie správne orgány podľa žalovaného dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnili, tzn. že [ďalej nasleduje doslovná citácia argumentov obsiahnutých vo vyjadrení žalovaného]

„pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom, alebo

disciplinárnom konaní. Správny orgán sa vo svojom odôvodnení dostatočne zaoberal predmetným ustanovením a tým dostatočne odôvodnil výšku a druh sankcie. Uvedené konkretizoval skutočnosťami – hrubé porušenie pravidiel cestnej premávky v zmysle § 137 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z., za posledné dva roky bol žalobca riešený jeden krát v blokovom konaní, pri dokumentovaní priestupku kládol pasívny odpor a nereagoval na výzvy a pokyny zasahujúcej hliadky. KDI KR PZ Nitra sa vo svojom rozhodnutí k uvedenému taktiež vyjadril, pričom uviedol, že nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti na zníženie už uloženej sankcie, avšak poukázal na pritažujúce okolnosti, ktoré vyplývajú so spisového materiálu – nedisciplinovanosť pacienta (neodovzdal správy od odborných lekárov), nereagoval na výzvy a pokyny príslušníkov PZ. kládol odpor z čoho je možné usudzovať, že odmietal akúkoľvek spoluprácu s policajnou hliadkou, tiež na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia.“

22. Za účelom úplného a presného zistenia skutkového stavu veci vykonali správne orgány v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie. Z uvedeného dôvodu bol vypracovaný znalecký posudok č. 27/2009 znalkyňou v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súde lekárstvo, MUDr. M. R., na ktorý žalovaný prostredníctvom svojho vyjadrenia opätovne upozornil.

23. Záverom žalovaný požadoval označiť napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a zákonné.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny

poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

25. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či pri stanovení výšky uloženej pokuty je nutné zohľadniť všetky pomery páchatel'a. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

26. Predovšetkým po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v základnom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

27. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení v zmysle právnych názorov Najvyššieho súdu (6Sžo/167/2010) zaoberal opätovne odôvodnením opodstatnenosti a primeranosti uloženia sankcie žalobcovi za priestupok.

28. Z obsahu odvolania žalobcu je nepochybné, že tento brojí iba proti výške uloženej pokuty (body č. 15 a 16), ako správne konštatoval žalovaný vo svojom vyjadrení. Preto Najvyšší súd nemôže v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a pri neexistencii dôvodov uvedených v odseku 2 citovaného ustanovenia vykonať prieskum celého rozhodnutia o sankcii, tzn. aj výroku o vine.

29. Pri svojom tvrdení o neprimeranosti výšky uloženej pokuta (na hornej hranici sankcie) žalobca vychádzal zo svojich súkromných pomerov, tzn. je, že je dôchodca s vážnymi zdravotnými problémami. Preto ako osoba s viacerými zdravotnými komplikáciami musí pravidelne navštevovať lekárov a podrobovať sa lekársnym ošetreniam. Zákaz činnosti viesť motorové vozidlo mu tieto návštevy výrazne sťažuje až znemožňuje. Uvedenú argumentáciu musí Najvyšší súd z hľadiska právneho odmietnuť ako irelevantnú, lebo iba zákonodarca ustanovuje dôsledky porušenia zákonnej povinnosti, ako aj podmienky, resp. inštitúty, kedy spoločenská nebezpečnosť konania páchatel'a vôbec nevzniká (prekážky začatie priestupkového konania), zaniká (prekážky pokračovania v priestupkovom konaní) alebo sa zmierňuje (najmä v prípadoch priestupkov páchaných mladistvými a ukladaním ochranných opatrení).

Zákonodarca medzi uvedené skupiny v žiadnom prípade nezaradil zdravotné komplikácie páchatel'ov a s nimi súvisiace pravidelné návštevy lekárov.

30. Obdobne musel Najvyšší súd vyhodnotiť aj ďalšiu obranu žalobcu, a to neprimeranosť výšky pokuty k jeho osobným pomerom. Uvedenú námietku, že žalobca je dôchodca so zdravotnými problémami a peniaze potrebuje aj na zaobstaranie liekov a iných zdravotných pomôcok, ak bude chcieť, môže žalobca uplatniť v inom konaní, nie však v súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu.

31. Pokuta bola uložená v hornej hranici, ktorú zákon pripúšťa za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb.

32. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie o uložení sankcie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia nielen v zmysle § 47 Správneho poriadku ale aj podľa zák. č. 372/1990 Zb. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že výška uloženej pokuty a jej odôvodnenie bolo správnymi orgánmi vykonané v súlade so zákonom, a nič na tomto závere nemení samotná konkrétne uložená výška pokuty.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania.

35. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava priestupkového konania je

spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

36. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 12. júna 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová